

रामायणरहस्यं विद्यारण्यकृतम्
Ramayanarahasyam by Vidyananya

sanskritdocuments.org

February 24, 2018

Ramayanarahasyam by Vidyaranya

रामायणरहस्यं विद्यारण्यकृतम्

Sanskrit Document Information

Text title : Ramayanarahasya by Vidyaranya

File name : rAmAyaNarahasyamvidyAraNya.itx

Category : raama

Location : doc_raama

Author : Vidyaranya (Different than Swami Vidyaranya), Comments by Venkata Subramanian

Transliterated by : Venkata Subramanian venkatasubr at gmail.com

Proofread by : Venkata Subramanian, Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Description/comments : Scholarly treatment of Gayatrimantra rahasya

Latest update : February 24, 2018

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

February 24, 2018

sanskritdocuments.org

रामायणरहस्यं विद्यारण्यकृतम्

श्रीः ॥

गुणारुढ्यत्वं कारणत्वं शरण्यत्वं प्रकाशता ।
प्रकाशित्वं च निम्नैर्ध्वयता च नियन्तृता ॥ १ ॥
अते अरुढगुणा नित्या गायत्रीपदबोधिताः ।
प्रथमेन गुणारुढ्यत्वं द्वितीयेन च लक्षणम् ॥ २ ॥
तृतीयेन शरण्यत्वं चतुर्थेन प्रकाशता ।
पञ्चमेन पदेनैव प्रकाशित्वं प्रबोधयते ॥ ३ ॥
षष्ठेन ध्येयताऽथान्त्यैश्चतुर्भिश्च नियन्तृता ।
श्रीसङ्क्षेपेऽपि दृश्यन्ते मन्त्रवाच्या षमे गुणाः ॥ ४ ॥
को न्वस्मिन् साम्प्रतं लोक इत्यारभ्य विशेषतः ।
उक्ता गुणारुढ्यता विष्णोः श्लोकैरष्टादशैः स्फुटम् ॥ ५ ॥
गुणप्रकरणेऽत्रैवाप्युक्ताः कारणात्तादृशः ।
प्रजापतिसमः श्रीमान् धातेति अष्टतेरिता ॥ ६ ॥
संलर्तृता यात्र शिपुनिषूदन इतीरिता ।
रक्षिता षुवलोकस्थेत्यादिना स्थितिकर्तृता ॥ ७ ॥
इत्थं कारणात्ताऽनेन श्लोकेन प्रतिपादिता ।
सर्वदाऽभिगतः सद्भिः समुद्र इव सिन्धुभिः ॥ ८ ॥
इत्यादिषु शरण्यत्वं शरण्यस्याभिधीयते ।
ज्ञानसम्पन्न इत्यत्र प्रकाशत्वं प्रदृश्यते ॥ ९ ॥
ज्ञानत्वेनैव सम्पन्न इति ज्ञानात्मतेरिता ।
नो येत्सर्वज्ञशब्देन पुनरुक्तिर्भवेदिति ॥ १० ॥
सर्वज्ञः सत्यसन्धश्च प्रजानां च हिते रतः ।

एत्यत्र स्थितसर्वज्ञापदेनोक्ता प्रकाशिता ॥ ११ ॥
 यशस्वी ज्ञानसम्पन्नः शुचिर्यशः समाधिमान् ।
 एत्यत्र वश्यशब्देन लक्ष्यवश्यत्ववाचिना ॥ १२ ॥
 ध्येयत्वं य गुणो विषयोरर्थतः प्रतिपादितः ।
 नियतात्मा मलावीर्यो धृतिमान्धृतिमान्वशी ॥ १३ ॥
 एत्यत्र वशिषब्देन बोध्यते य नियन्तृता ।
 वृत्तान्ते यौवराज्यादौ सूच्यन्ते त एते गुणाः ॥ १४ ॥
 सामान्येन गुणाढ्यत्वं सुस्पष्टं तत्र तत्र य ।
 शबरीशरभङ्गादिवृत्तान्ते स्थितिकर्तृता ॥ १५ ॥
 दशग्रीववधाद्ये तु वृत्तान्ते लयकर्तृता ।
 एत्यादौ जन्मकर्तृत्वं समुत्थाप्य य वानरान् ॥ १६ ॥
 विभीषणादिवृत्तान्ते शरण्यत्वं प्रकाशितम् ।
 निग्नानुग्नडत्वाभ्यामीशत्वं तस्य बोधितम् ॥ १७ ॥
 एत्यत्रार्थाद्ध्येयता य पूजितः सर्वदैवतैः ।
 यातुर्वर्ण्यं य लोकेऽस्मिन् स्वे स्वे धर्मे नियोक्यति ।
 एत्यादिषु नियन्तृत्वमित्यर्थः साम्प्रदायिकः ॥ १८ ॥
 अत्रेदं मानमुक्तार्थसम्प्रदायनियामकम् ।
 प्रबन्धाद्यन्तयोर्दृष्टे गायत्र्याद्यन्तिमाक्षरे ॥ १९ ॥
 उक्तार्थविषयाख्यान्यो विशेषः साम्प्रदायिकः ।
 अस्ति गुह्यतमः सोऽपि विस्तरेण प्रकाश्यते ॥ २० ॥
 प्रणाम्य माधवारण्यं तत्प्राप्ताद्गुपदेशतः ।
 व्याकरोम्यत्र गायत्रीमन्त्रवर्णान्मृथक् पृथक् ॥ २१ ॥
 आदिवर्णो हरेर्वक्ति सत्यज्ञानादिकान् गुणान् ।
 तद्गुणे प्रकृतार्थोक्तौ ब्रह्मछेतोरिति स्मृतेः ॥ २२ ॥
 सश्च सत्यप्रतिज्ञात्वं वक्ति सः पुंस्युमासुते ।
 वायौ ज्ञाने बुधे सत्यप्रतिज्ञायामिति स्मृतेः ॥ २३ ॥
 पराभिभूतिसामर्थ्यं विकारेण विबोध्यते ।
 विश्वक्षुषि व्योम्नि वाते परमात्मनि पक्षिणि ॥ २४ ॥

વૈશ્યે વિજયસામર્થ્યં વિશેષેડકં ઇતિ સ્મૃતેઃ ।
 તુકારેણોચ્યતે વિષ્ણોશ્ચકાઠાયુધસડગ્રહઃ ॥ ૨૫ ॥
 તુરાયુધે તદાદાને ચોરે કાન્તાવિતિ સ્મૃતેઃ ।
 વક્તિ પૂર્વવકારોડયં હરેરભયદાયિતામ્ ॥ ૨૬ ॥
 વો ભૌનિવારણે પૂજ્યે સાન્ત્વે કામ ઇતિ સ્મૃતેઃ ।
 રેકારસ્તુ ભગવતો વક્તિ ભક્તનિષેવ્યતામ્ ॥ ૨૭ ॥
 રેશબ્દઃ પાવકે કામે ભક્તસેવ્ય ઇતિ સ્મૃતેઃ ।
 શિકારો બ્રહ્મણો વક્તિ દીનાનાથશરણ્યતામ્ ॥ ૨૮ ॥
 ણઃ શરણ્યકૃપાશૂરભીતિપદૈષ્વિતિ સ્મૃતેઃ ।
 ચકારઃ પૂર્વપાદાન્તો મિત્રવિશ્વાસવાચકઃ ॥ ૨૯ ॥
 ચસ્ત્યાગે નિલયે કામે દાતરીશે ચ ધાતરિ ।
 ભીત્યભાવે યમે મિત્રે વિશ્વાસેડગ્રાવિતિ સ્મૃતેઃ ॥ ૩૦ ॥
 બલાવિષ્કરણં વિષ્ણોર્ભકારેણ પ્રકાશ્યતે ।
 ભઃ શમ્ભૌ ભ્રમણે ભાવે સત્વવ્યક્તાવિતિ સ્મૃતેઃ ॥ ૩૧ ॥
 આશ્રિતાનન્કારિત્વં ગકારેણાભિધીયતે ।
 ગશ્ચ હર્ષપ્રદે ગીતે ગન્ધર્વોક્તાવિતિ સ્મૃતેઃ ॥ ૩૨ ॥
 દેકારેણ વકારેણ સર્વપૂજ્યત્વમુચ્યતે ।
 દેકારો દાતરિચ્છેદે પૂજ્યે દાનકલત્રયોઃ ।
 વો ભીનિવારણે પૂજ્યે સાન્ત્વે કામ ઇતિ સ્મૃતેઃ ॥ ૩૩ ॥
 સ્યશબ્દેનોચ્યતે વિષ્ણોર્દીનદુઃખાપનોદનમ્ ।
 સ્યા ગુણે સ્થં ભવે સ્યસ્તુ દુઃખહાનાવિતિ સ્મૃતેઃ ॥ ૩૪ ॥
 ધીશબ્દસ્તુ ભગવતો ધર્મસ્થાપનવાચકઃ ।
 ધીસ્તુ ધર્મપદે ધર્મે ધૃતિજ્ઞામ્યોરિતિ સ્મૃતેઃ ॥ ૩૫ ॥
 આધિવ્યાધિહરત્વાર્થે મશ્ચ હિશ્ચાક્ષરે ઉમે ।
 મોડગ્રૌ જીવે વ્યાધિનાશે ધાતરીન્દૌ ચ મા શ્રિયામ્ ॥ ૩૬ ॥
 હિસ્તુ વ્યાધિપરીહારે વૈદ્યે હેતાવિતિ સ્મૃતેઃ ।
 ધીશબ્દાચ્છુભસદ્ગુત્યોર્હૈતુત્વમભિધીયતે ॥ ૩૭ ॥

धीस्तु विधात्मकल्याणसदायारेष्विति स्मृतेः ।
 नानामीत्यपडारित्वं यद्भयेनाभिधीयते ॥ ३८ ॥
 यस्त्यागे निलये कामे दातरीशे य धातरि ।
 भीत्यभावे यमे मित्रे विश्वासेऽग्राविति स्मृतेः ॥ ३९ ॥
 विषणोरत्राणिलैश्वर्यप्रदत्वं वक्ति नः पदम् ।
 अस्मदर्थे सर्वलोकश्रीदाने युधि नः पदम् ॥ ४० ॥
 ना पुमान् नौर्जलोत्तारे नेत्यभाव इति स्मृतेः ।
 निःसीमाव्यधिकस्थानप्राप्तिरुक्ता प्रशब्दतः ॥ ४१ ॥
 प्रो जटायां प्रकृष्टार्थस्थानप्राप्ताविति स्मृतेः ।
 सर्वलोकनियन्तृत्वं योशब्देनाभिधीयते ॥ ४२ ॥
 समुच्यये येतिशब्दश्चोशब्दश्च नियन्तरि ।
 यस्तुलुषे स्वरे योरे पुंश्चकोर इति स्मृतेः ॥ ४३ ॥
 सर्वलोकधिपत्यं छि विषणोरुक्तं दशब्दतः ।
 अ- विभूतिच्छित्तयैश्वर्यमुक्तं विषणोर्दशब्दतः । (पाठ भेदः)
 दं कलत्रेषु दः सर्वलोकधिप इति स्मृतेः ॥ ४४ ॥
 समस्तकूलदातृत्वं यादित्यन्तिममक्षरम् ।
 यास्त्रियां पदपञ्चर्योर्ध्वेतौ यात् कूलप्रदे ॥ ४५ ॥
 यमित्यव्ययमोङ्कारे शोभालक्ष्योरिति स्मृतेः ।
 अेवमेते ब्रह्मगुणा गायत्रीवर्णोद्योयिताः ॥ ४६ ॥
 प्रकाश्यन्ते रामकथासङ्ग्राहे नारदरिते ।
 तत्तद्गुणपरे ग्रन्थे ते ते वर्णाः समुद्धृताः ॥ ४७ ॥
 तदित्यस्यैकदेशस्तु प्रबन्धादौ समुद्धृतः ।
 तद्योयन्धीणिन्श्चो य वर्णास्त्वत्रार्धमुद्धृताः ॥ ४८ ॥
 केचिद्गुणार्थस्त्वेकदेशे रुडस्ये यात्मभूद्धृताः ।
 वान्तात् पूर्वो वर्ण इति नान्तो तः पदमित्यपि ॥ ४९ ॥
 स जगाम वनं वीर इत्यत्रैव स उद्धृतः ।
 विराधं राक्षसं उत्येत्यत्र विश्व समुद्धृतः ॥ ५० ॥
 भङ्ग य परमप्रीतस्तूष्णी येत्यत्र तुः कृतः ।

વસતસ્તસ્ય રામસ્યેત્યાદિગ્રન્થે વ ઉદ્ધૃતઃ ॥ ૫૧ ॥

સડ્ગતો વાનરેણેતિ સ્થલે રેકાર ઉદ્ધૃતઃ ।

હનુમદ્રયનાચ્ચૈવ સુગ્રીવેણેતિ તત્ર ણઃ ॥ ૫૨ ॥

સુગ્રીવાયેત્યત્ર પદે ચંવાર્ણસ્થાર્ધમુદ્ધૃતમ્ ।

ઉત્સમીચત્વેત્યસ્ય પૂર્વ ભકારશ્ચ સમુદ્ધૃતઃ ॥ ૫૩ ॥

તતોડગર્જહ્નરિવર ઇત્યત્રૈવ વિભાતિ ગઃ ।

અભિષિચ્યેત્યુત્તરત્ર વોડસ્તિ દેકારપૂર્વકઃ ॥ ૫૪ ॥

ભરતસ્થાન્તિકં રામ ઇત્યત્ર સ્યેતિ ચાક્ષરમ્ ।

એકદેશેન ધીકારઃ સુધાર્મિક ઇતિ સ્થલે ॥ ૫૫ ॥

નિરામયો હ્યરોગશ્ચેત્યત્ર મશ્ચ હિકારયુક્ ।

નાર્યશ્ચાવિધવેત્યત્ર ધીશબ્દશ્ચૈકદેશતઃ ॥ ૫૬ ॥

ન ચાગ્નિજં ભયં કિઞ્ચિદિતિ શ્લોકે તુ યદ્રયમ્ ।

નગરાણિ ચ રાજ્ઞાણીત્યત્ર નઃ પદમુદ્ધૃતમ્ ॥ ૫૭ ॥

અશ્વમેધશતૈરિષ્ટ્વેત્યાદિશ્લોકે પ્ર ઉદ્ધૃતમ્ ।

ચોવર્ણસ્ત્વેકદેશેન ચાતુર્વર્ણમિતિ સ્થલે ॥ ૫૮ ॥

દશવર્ષસહસ્રાણીત્યક્ષરોપાન્ત ઉદ્ધૃતઃ ।

સમુદ્ધૃતં પ્રબન્ધાન્તે ગાયત્રીચરમાક્ષરમ્ ॥ ૫૯ ॥

વાલ્મીકિરત્ર સિધ્ધાર્થાન્ વ્યાચકાર સુવિસ્તરમ્ ।

પૂર્ણ રામાયણં શ્લોકૈશ્ચતુર્વિંશત્સહસ્રકૈઃ ॥ ૬૦ ॥

શ્લોકોડયં તપ ઇત્યાદિસ્તત્પ્રબન્ધસ્ય ચાદિમઃ ।

સુપ્રતિષ્ઠિત ઇત્યન્તં શ્રીમદ્રામાયણં વિદુઃ ॥ ૬૧ ॥

પ્રતિશ્લોકસહસ્રાદૌ મન્ત્રવર્ણાઃ સમુદ્ધૃતાઃ ।

ચતુર્વિંશત્સહસ્રાણામાદ્યશ્લોકાઃ પૃથક્ પૃથક્ ।

ક્રમેણ દર્શયિષ્યન્તે ગાયત્ર્યક્ષરગર્ભિતાઃ ॥ ૬૨ ॥

(ગાયત્રીમન્ત્ર અક્ષરાણાં(વર્ણાનાં) શ્રીમદ્ વાલ્મીકિરામાયણે પ્રદર્શિતાઃ)

શ્રીમદ્ બાલકાણ્ડે પ્રથમસર્ગાદૌ - ૧-૧-૧

તપઃસ્વાધ્યાયનિરતં તપસ્વી વાગ્વિદાં વરમ્ । (અત્ર તકારઃ ગાયત્રી પ્રથમાક્ષરમ્- ત)

नारदं पश्चिप्रथ्य वाल्मिकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥

श्रीमद् बालकाण्डे त्रिंशे सर्गे -१-३०-१८(१६)

स तेन परमास्त्रेण मानवेन समाहृतः । (अत्र सकार गायत्री द्वितीयक्षरं -स)

सम्पूर्णा योजनशतं क्षिप्तः सागरसम्प्लवे ॥

श्रीमद् बालकाण्डे त्रिषष्टितमे सर्गे -१-६३-३ -४

विश्वामित्रो मडातेजा भूयस्तेपे मडातपाः । (अत्रतृतीयाक्षरं -वि)

ततः कालेन मडता मेनका परमाप्सरः ॥

अयोध्या काण्डे यतुर्दशे सर्गे -२-१४-३६

यतुरश्रो रथः श्रीमान् निस्त्रिंशो धनुस्तमम् । (अत्रयतुर्थाक्षं - तु)

वाहनं नरसंयुक्तं छत्रं य शशिसन्निभम् ॥

अयोध्या काण्डे यतुश्चत्वारिंशे सर्गे- २-४४-५

वर्तते योत्तमां वृत्तिं लक्ष्मणोऽस्मिन् सदाऽनघः । (अत्रगायत्र्या पञ्चमाक्षरं -व)

ध्यावान् सर्वभूतेषु लाभस्तस्य मडात्मनः ॥

अयोध्या काण्डे ऐकसप्ततितमे सर्गे -२-७१-३३

द्वारेण वैजयन्तेन प्राविशच्छ्रान्तवाहनः । (अत्ररे षति षष्ठाक्षरं - रे)

द्वाःस्थैरुत्थाय विजयं पृष्टस्तैः सङ्घितो ययौ ॥

अयोध्या काण्डे ऐकोनशततमे सर्गे -२-८८-२५

उटञ्जे राममासीनं जटामण्डलधारिणम् । (अत्रप्रथमे पादे सप्तमाक्षरं - ण)

तं तु कृष्णाङ्गिनधरं यीरवल्कलवाससम् ॥

आरण्य काण्डे द्वादशे सर्गे ३ -१२-४

ते वयं वनमत्युग्रं प्रविष्टाः पितृशासनात् । (अत्राष्टमाक्षरं - यं)

द्रष्टुमिच्छामहे सर्वे भगवन्तं निवेद्यताम् ॥

आरण्य काण्डे सप्तयत्वारिंशे सर्गे ३-४७-१०

मम भर्ता मडातेजा वयसा पञ्चविंशकः । (अत्रनवमाक्षरं - भ)

अष्टादश हि वर्षाणि मम जन्म न गण्यते ॥

श्रीमत्किष्किन्धा काण्डे यतुर्थे सर्गे ४-४-३

ततः परमसंलृष्टो हनुमान् प्लवगर्षभः । (अत्र दशमाक्षरं -ग)

प्रत्युवाय ततो वाङ्मयं रामं वाङ्मयविशारदः ॥

श्रीमत्किष्किन्धा काण्डे ऐकत्रिंशे सर्गे ४-३१-१

सकामिनं दीनमदीनसत्त्वं शोकाभिपन्नं समुदीर्णकोपम् । (अत्र गायत्र्या ऐकादशाक्षरं - ऐ)
नरेन्द्रसूनुर्नरदेवपुत्रं रामानुजः पूर्वजमित्युवाच ॥

श्रीमत्सुन्दरकाण्डे प्रथमसर्गाद्यौ ५-१-१
ततो रावणानीतायाः सीतायाः शत्रुकर्शनः । (अत्रगायत्र्या द्वादशाक्षरं - व)
धयेष पदमन्वेष्टुं चारणाचरिते पथि ॥

श्रीमत्सुन्दरकाण्डे सप्तविंशे सर्गे त्रिजटास्वप्ने ५-२७-१३
ततस्तस्य नगरस्याग्रे आकाशस्थस्य दन्तिनः । (अत्रगायत्र्या त्रयोदशाक्षरं - स्थ)
भर्त्रा परिगृहीतस्य जानकी स्कन्धमाश्रिता ॥

श्रीमत्सुन्दरकाण्डे षट्यत्वारिंशे सर्गे ५-४६-१०
नावमान्यो भवद्भिश्च हरिर्धीरपराङ्मनः । (अत्रगायत्र्या चतुर्दशाक्षरं - धी)
दृष्टा छि उरयः सर्वे मया विपुलविक्लमाः ॥

श्रीमद्युद्धकाण्डे प्रथमसर्गाद्यौ ६-१-१
श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं यथावदभिभाषितम् । (अत्रगायत्र्या पञ्चदशाक्षरं - म)
रामः प्रीतिसमायुक्तो वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥

श्रीमद्युद्धकाण्डे अष्टाविंशेसर्गे ६-२८-२६ -२७ रावणं प्रति शुकः
रक्षोगणपरिक्षिप्तो राजा ह्येष विभीषणः । (अत्रगायत्र्या षोडशाक्षरं - छि)
श्रीमता राजराजेन लङ्कायामभिषेचितः ॥

श्रीमद्युद्धकाण्डे पञ्चाशेसर्गे नागापाशविमोचनसमये ६-५०-४०
तेजो वीर्यं बलं यौज उत्साहश्च मडागुणाः । (अत्रगायत्र्याःसप्तदशाक्षरं - धी (धि))
प्रदर्शनं च बुद्धिश्च स्मृतिश्च द्विगुणं तयोः ॥

श्रीमद्युद्धकाण्डे अष्टषष्टितमेसर्गे ६-६८-१
कुम्भकर्णं हतं दृष्ट्वा राघवेण मडात्मना । (अत्रगायत्र्याःअष्टादशाक्षरं - य (यो))
राक्षसा राक्षसेन्द्राय रावणाय न्यवेदयन् ॥

श्रीमद्युद्धकाण्डे ऐकाशीतितमेसर्गे ६-८१-१
विज्ञाय तु मनस्तस्य राघवस्य मडात्मनः । (अत्रगायत्र्याः ऐकोनविंशतितमाक्षरं- य)
सन्निवृत्याहवात्तस्मात्प्रविवेश पुरीं तदा (ततः) ॥

श्रीमद् युद्धकाण्डे द्वादशशततमेसर्गे ६-११२-२५ (गीताप्रेस् ६-१११-१००)
मरणान्तानि वैराणि निर्वृत्तं नः प्रयोजनम् । (अत्रगायत्र्याः विंशतितमाक्षरं - नः)
द्वियतामस्य संस्कारो ममाप्येष यथा तव ॥

उत्तरश्रीरामायणे प्रथमसर्गाद्यौ ७-१-१

प्रातराज्यस्य रामस्य राक्षसानां वधे कृते । (अत्रगायत्र्याःश्लोकविंशाक्षरं - प्र)
आजगमू ऋषयः सर्वे राघवं प्रतिनन्दितुम् ॥

उत्तरश्रीरामायणे द्वाविंशेसर्गे ७-२२-७(८)

ततःप्रायोद्यत्सूतस्तान्दयान्मुधिरप्रभान् । (अत्र गायत्र्याः द्वाविंशाक्षरं- यो)
प्रथयौ भीमसन्नाद्यौ यत्र रक्षपतिः स्थितः ॥

उत्तरश्रीरामायणे श्लोकत्रयविंशत्याद्यौ ७-४१-१

विसृज्य च मडाबाहुः ऋक्षवानरराक्षसान् । (अत्रगायत्र्याः त्रयोविंशाक्षरं -६)
भ्रातृभिः सङ्घितो रामः प्रभुमोद सुभं सुभी ॥

उत्तरश्रीरामायणे षट्सप्ततित,श्लोकसर्गे ७-७६-२७ -२८

ब्राह्मणस्य च धर्मोऽण त्वया वै श्रुवितः सुतः । (अत्रगायत्र्याःचतुर्विंशाक्षरं -या)
उष्यतां यैव रजनीं सकाशे मम राघव ॥

(श्रीगोविन्दराज भाष्ये त्रयोविंशाक्षरम्)

प्रबन्धान्तश्लोकः

लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराभवः ।

येषामिन्दीवरश्यामो हृदये सुप्रतिष्ठितः ॥

यतुर्विशत्सडस्त्राणामाद्याः श्लोका षमे कमात् ।

श्लेषु श्लोकेषु दृश्यन्ते मन्त्रवर्णा यथाक्रमम् ॥

दृश्यते च प्रबन्धान्ते मन्त्रान्तव्यञ्जनाक्षरम् ।

तस्मादिदं त्वादिकाव्यं गायत्रीं मङ्गीं विदुः ॥

इत्येतदादिकाव्यार्थरुडस्यं साम्प्रदायिकम् ।

१ विद्यारण्यमुनीन्द्रेण दर्शितं विदुषां मुदे ॥ २

॥ इति परमहंसपरिव्राजकपरिवृद्धेन माधवारण्यमुनिवरदयालव्धबोधेन

श्रीविद्यारण्यमुनीश्वरेण प्रकाशितं

श्रीमद्रामायणरुडस्यं सम्पूर्णांम् ॥

[१ क । -विद्यारण्यमुनिर्ब्रह्मविद्या प्राकाशयन्मुदा ॥ पाठान्तरम्

२ भ ॥ -गायत्र्याः श्रुतिमातुरर्थमपिलं प्रत्यक्षरं व्याकरो-

दकैकस्य सडस्त्रमारचितवाङ्मन्याश्च रामायणे ।

प्राचीन्याभिलषेदसारमसकृद्यत्तारकं ब्रह्म तद्

रामो विष्णुरुत्स्यमूर्तिरिति यो विज्ञाय वल्मीकभूः ॥ (अधिकः पाठः)

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीरामायणम् ॥

Srimad Valmiki Ramayanam (श्रीमद् वाल्मीकीरामायणं)

has 24000 verses(श्लोकाः).In his commentary

Sri Maheshwarathirtha says as “अथ

यतुर्विशत्यक्षरगायत्र्याभ्यपरब्रह्मविद्याविलासभूतं

रामायणं यतुर्विशतिसहस्रैः

श्लोकैश्चकार । तद्विदं व्याकियते तपः

स्वाध्यायेत्यादिः गायत्रीवर्णसहितश्लोकसङ्केतः

यतुर्विशतिसहस्र्याका गायत्रीवर्णसंयुताः ।

ये श्लोकाः सन्ति तानत्र विविष्मामि यथाक्रमम् ॥

श्लोके य प्रतिसाहस्रं प्रथमे प्रथमे क्रमात् ।

गायत्र्याक्षरमेकैकं स्थापयामास वै मुनिः ॥

गायत्र्यास्त्रीणि यत्वारि द्वे द्वे त्रीण्यथ षट् क्रमात् ॥

यत्वारि सप्तकाण्डेषु स्थापितान्यक्षराणि तु ॥”

The Gayatri Mantra itself is an essence of vedas and the

24 letters are the starting of every thousand shlokas of

Srimad Valmiki Ramayanam and this is well known. Equally

popular is Gayatri Ramayanam which lists 24 shlokas from

Valmiki Ramayanam.Sri Govindaraja Swami in his commentary

mentions 23 verses which are different from those mentioned

in Gayatri Ramayanam (probably this is based on the version

of ramayanam in southern version(s).

In the journal of Sri ShankaraGurukulam, Srirangam, had

published a work by name “Ramayanarahasya” of one

Vidyaranya, disciple of Madhavaranya in 1941. This Sri

Vidyaranya is different from the famous Sri Vidyaranya

who was the pontiff of Sri Sringeri Pitha (who composed Panchadashi and other vedanta literature).

The Ramayanarahasya has 90 shlokas in total. Sri Vidyanarya explains as follows:

1) In verses 1 to 18 the qualities implied by the syllables of Gayatri mantra. In verses 1 to 4, the brahma gunas (ब्रह्म गुणाः) of the words of the gayatri mantra (गायत्रीपदभोधितः). They are १)गुणान्वयत्वं २)कारणत्वं ३)शरण्यत्वं ४)प्रकाशता ५)प्रकाशित्वं ६) ध्येयता and in last 4 letters नियन्तृता

. These qualities are described in the verses of 1st sarga of Balakanda, known as संक्षेपरामायणं or, बालरामायणं or, मूलरामायणं or -नारदवाक्यं. These qualities of gayatri are brought out in verses 1 to 18 of 1st sarga of Balakanda and in verses 1 to 18 of Ramayanarahasya.

2) १)गुणान्वयत्वं - is explained with reference to संक्षेपरामायणं. The verses 2 to 18 of 1st sarga explain in detail the quality of गुणान्वयत्वं. Similarly the other qualities are explained in verses 12,15 etc.

3) In verses 19 to 48, the qualities implied by each of the 24 letters of Gayatri Mantra are explained in the 1st sarga of Balakanda .As a ready reference they are listed below

गायत्रीमन्त्राक्षरे गुणं
त(तत्) सत्यज्ञानादि (सत्यं ज्ञानं अनन्तं-स्वरूपलक्षणं)
स सत्यप्रतिज्ञत्वं
वि पराभिभूतिसामर्थ्यं
तु श्रीविष्णोः चक्राद्यायुधसंग्रहः

व	श्रीभगवत अभयदायिता
रे	श्रीभगवतः भक्तनिषेव्यता (भक्तसेव्यता)
ए	ब्रह्मणः दीनानाथशरण्यता
य	श्रीभगवतः मित्रविश्वासः
भ	श्रीभगवतः बलाविष्करणम्
ग	आश्रितानन्दकारित्वं
ङे	सर्वपूज्यत्वम्
व	सर्वपूज्यत्वम्
स्य	भगवतः दीनदुः पापनोदनम्
धी	भगवतः धर्मस्थापनम्
म	भगवतः आधिव्याधिहरत्वम्
डि	भगवतः आधिव्याधिहरत्वम्
धि	शुभसद्गत्योः उत्तुत्वं
य	नानाभीत्यपहारित्वम्
य	नानाभीत्यपहारित्वम्
नः	भगवतः अभिलैश्वर्यप्रत्वम्
प्र	निःसीमाभ्यधिकस्थानप्राप्तिः
यो	सर्वलोकनियन्तृत्वम्
ए	सर्वलोकाधिपत्यम् (विभूतिद्वित्यैश्वर्यम्)
य	समस्तकृत्वतात्त्वम्

अेते ब्रह्मणुणः - These qualities are explained with
स्मृति प्रमाणम् by SRI VIDYARANYA

In verses 48 to 62 ,the occurrence of all these 24 letters
of Gayatri Mantra in संक्षेपरामयणम् is explained.

The letter sa is in verse in the first half of verse
23 स जगाम वनं वीरः प्रतिज्ञामानुपालयन् ।.

Similarly the presence of other letters in other verses
from 2 to 100 of first sarga are explained.

Afterwards, the 24 verses from all the समकण्डानि
(from all the 7 Cantos) ,where the letters occur
sequentially are mentioned. They are in agreement with

the shlokas given in श्रीमद्भगवद्गीता -
श्रीरामायणभाष्ये. These 24 verses are different
from those in Gayatri Ramayanam, which is popular.
In gayatri Ramayanam, the letters occur in the beginning
of each verse, whereas in Ramayanarahasya the letters
occur in the body of the verse, and not necessarily
in the beginning of the verse. These 24 verses also
are called as or quoted as गायत्रीरामायणं.

This is another version of GAYATRI RAMAYANAM
गायत्रीरामायणं. Valmiki Ramayanam is uttama kAvya
, which is called as सुष्ठु संछिता, कान्ता संछिता,
छित्छित्ता, आदिश्लोकम्. In Ramayana, there are hidden
meanings (व्यङ्ग्यार्थ) - पदव्यङ्ग्यार्थ,
वाक्यव्यङ्ग्यार्थ, प्रबन्धव्यङ्ग्यार्थ. Although
Ramavatara is मर्त्यावतार मनुष्यावतार of
ब्रह्मन्, Ramayana (रामायण) brings out or explains
the paratattva of tAraka brahma shrIrAma -sad kAvya also.

From Ramayanarahasya, the esoteric of gayatri mantra can
be understood by ordinary persons who do not have the
advantage of knowledge of वेदान्त or व्यङ्ग्यार्थ
or गूढार्थ in kAvya.

Encoded by Venkata Subramanian venkatasubr at gmail.com

Proofread by Venkata Subramanian, Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Commentary by Venkata Subramanian

—
Ramayanarahasyam by Vidyananya

pdf was typeset on February 24, 2018

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

